

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2014. gada 2. oktobrī*

REACH — Maksājums par vielas reģistrāciju — Mikro, mazajiem, un vidējiem uzņēmumiem piešķirts samazinājums — Kļūda paziņojumā par uzņēmuma lielumu — Lēmums, ar ko ir uzlikts administratīvais maksājums — Samērīgums

Lietā T-177/12

Spraylat GmbH, Āhene (Vācija), ko pārstāv *K. Fischer*, advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Ķīmikāliju aģentūru (ECHA), ko pārstāv *M. Heikkilä*, *A. Iber* un *C. Schultheiss*, pārstāvji, kuriem palīdz *M. Kuschewsky*, advokāts,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Komisija, ko sākotnēji pārstāvēja *D. Düsterhaus* un *E. Manhaeve*, vēlāk – *B. Eggers* un *M. Manhaeve*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību atcelt *ECHA* 2012. gada 21. februārī izrakstīto rēķinu Nr. 10030371, ar kuru ir noteikts prasītājam uzliktā administratīvā maksājuma apmērs, un nodrošināšanas kārtībā – prasību atcelt *ECHA* 2012. gada 15. februāra Lēmumu SME (2012) 1445, ar kuru ir konstatēts, ka prasītāja neatbilst nosacījumiem, lai saņemtu mazajiem uzņēmumiem paredzēto maksājuma samazinājumu, un tai ir uzlikts administratīvais maksājums.

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *S. Frimods Nilsens* [*S. Frimodt Nielsen*], tiesneši *F. Deuss* [*F. Dehousse*] (referents) un *E. M. Kolinss* [*A. M. Collins*],

sekretārs *H. Palasio Gonsaless* [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 14. maija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 2010. gada 29. novembrī sabiedrība *Spraylat Boya Sanayi ve Ticaret Sirketi* (turpmāk tekstā – “*Spraylat Boya*”), kuras juridiskā adrese ir Turcijā, veica vielas reģistrāciju atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulai (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 1. lpp.).
- 2 Lai reģistrētu attiecīgo vielu, *Spraylat Boya* pārstāvēja prasītāja – *Spraylat GmbH* – atbilstoši Regulas Nr. 1907/2006 8. pantam. Reģistrācijas procesā prasītāja norādīja, ka *Spraylat Boya* ir “mazs” uzņēmums Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikuma 2003/361/EK par mikro, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 36. lpp.) izpratnē. Šis paziņojums deva tai iespēju izmantot Regulas Nr. 1907/2006 6. panta 4. punktā paredzētā maksājuma par katru reģistrācijas pieteikumu samazinājumu. Atbilstoši šīs regulas 74. panta 1. punktam minētais maksājums tika noteikts ar Komisijas 2008. gada 16. aprīļa Regulu (EK) Nr. 340/2008 par maksājumiem Eiropas Ķīmikāliju aģentūrai saskaņā ar Regulu Nr. 1907/2006 (OV L 107, 6. lpp.). Regulas Nr. 340/2008 I pielikumā ir paredzēti maksājumi par reģistrācijas pieteikumiem, kas iesniegti saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 6. pantu, kā arī mikro, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem piešķirami samazinājumi. Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 340/2008 13. panta 4. punktu, ja fiziska vai juridiska persona, kas apgalvo, ka tai ir tiesības uz samazinātiem maksājumiem vai atbrīvojumu no maksājumu veikšanas, nevar pierādīt, ka tai ir tiesības uz šādu samazinājumu vai atbrīvojumu, Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (*ECHA*) iekasē maksājumus pilnā apmērā, kā arī administratīvos maksājumus. Šajā ziņā *ECHA* valde 2010. gada 12. novembrī pieņēma Lēmumu MB/D/29/2010 par pakalpojumu, par kuriem tiek saņemti maksājumi, klasifikāciju. Šī lēmuma 2. pantā un 1. tabulā ir norādīts, ka Regulas Nr. 340/2008 13. panta 4. punktā paredzētais administratīvais maksājums lielam uzņēmumam ir EUR 20 700, vidējam uzņēmumam – EUR 14 500, mazam uzņēmumam – EUR 8300 un mikrouzņēmumam – EUR 2070.
- 3 2010. gada 1. decembrī prasītāja samaksāja *ECHA* izdoto rēķinu Nr. 10024214 par summu EUR 480. Saskaņā ar Regulas Nr. 340/2008 I pielikumu lietas faktu rašanās laikā piemērojamajā redakcijā šī summa bija atbilstoša no maza uzņēmuma iekasējamam maksājumam, veicot kopīgu informācijas iesniegšanu, attiecībā uz vielām apjomā no 1 līdz 10 tonnām.
- 4 2011. gada 27. septembrī *ECHA* izvēlējās prasītāju, iekļaujot to uzņēmumu paraugizlasē, lai pārbaudītu to veiktos paziņojumus saistībā ar to kā mazo vai vidējo uzņēmumu raksturu. Šajā ziņā prasītāja tika aicināta sniegt noteiktu dokumentu skaitu.
- 5 Pēc notikušās dokumentu un elektroniskā pasta vēstuļu apmaiņas starp *ECHA* un prasītāju pēdējā minētā atzina, ka sākotnējais paziņojums, ko tā ir veikusi kā mazs uzņēmums, ir kļūdains un ka tai, ņemot vērā atbilstošus piemērojamās kritērijas un pēc prasītājas veicamās pārbaudes, *Spraylat Boya* bija jāpaziņo kā liels uzņēmums. Prasītāja tāpat norādīja, ka tā ir gatava maksāt lielam uzņēmumam piemērojamo maksājumu.
- 6 2012. gada 15. februārī *ECHA* nosūtīja prasītājai Lēmumu SME (2012) 1445 (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”). Šajā lēmumā *ECHA* informēja prasītāju, ka *Spraylat Boya* ir uzskatāms par lielu uzņēmumu un ka *ECHA* tai nosūtīs rēķinu, kas sedz starpību starp sākotnēji samaksāto maksājumu un beigās aprēķināto maksājumu, un rēķinu attiecīgā administratīvā maksājuma samaksai.
- 7 2012. gada 21. februārī *ECHA* izrakstīja rēķinu Nr. 10030371 par summu EUR 20 700 administratīvā maksājuma samaksai (turpmāk tekstā – “apstrīdētais rēķins”).

- 8 2012. gada 7. martā *ECHA* izrakstīja rēķinu Nr. 10030369 par summu EUR 720, kas sedz starpību starp prasītājas sākotnēji samaksāto maksājumu un beigās aprēķināto maksājumu, kas ir EUR 1200.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 9 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 20. aprīlī, prasītāja cēla šo prasību.
- 10 Ar Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2012. gada 15. maija lēmumu šī lieta tika nodota izskatīšanai piektajai palātai.
- 11 Ar Vispārējās tiesas piektās palātas priekšsēdētāja 2012. gada 4. septembra rīkojumu, kas tika pieņemts, uzklusot lietas dalībniekus, Komisijai tika atļauts iestāties lietā, lai atbalstītu *ECHA* prasījumus.
- 12 Ar Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2013. gada 25. janvāra lēmumu šī lieta tika nodota izskatīšanai otrajai palātai, nosakot jaunu tiesnesi referentu.
- 13 Tā kā tika mainīts Vispārējās tiesas palātu sastāvs, tiesnesis referents tika norīkots uz sesto palātu, kurai šī lieta tādējādi tika nodota izskatīšanai.
- 14 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Vispārējā tiesa (sestā palāta) nolēma sākt mutvārdu procesu.
- 15 2014. gada 2. aprīlī Vispārējās tiesas Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros *ECHA* tika aicināta atbildēt uz dažiem prasītājas replikā norādītajiem argumentiem. *ECHA* šo lūgumu izpildīja noteiktajā termiņā.
- 16 2014. gada 14. maija tiesas sēdē Vispārējā tiesa uzklusīja lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumus un to atbildes uz tās uzdotajiem jautājumiem.
- 17 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto rēķinu;
 - nodrošināšanas kārtībā atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest *ECHA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 18 *ECHA* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību un atstāt spēkā apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 19 Komisijas prasījums Vispārējai tiesai ir noraidīt prasību.

Juridiskais pamatojums

- 20 Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza piecus pamatus. Pirmais pamats attiecas uz Regulu Nr. 1907/2006 un 340/2008 pārkāpumu. Otrais pamats attiecas uz samērīguma principa pārkāpumu. Ar savu trešo pamatu prasītāja norāda vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu. Ar savu ceturto pamatu prasītāja norāda tiesiskās noteiktības un labas pārvaldības principu pārkāpumu. Piektais pamats attiecas uz prettiesisku kompetences nodošanu par labu *ECHA*.

- 21 Ievadapsvēruma veidā ir jānorāda, ka ar saviem prasījumiem prasītāja lūdz atcelt apstrīdēto lēmumu un apstrīdēto rēķinu. Tā kā apstrīdētais lēmums neietver visus prasītājas saistību būtiskos elementus, it īpaši administratīvā maksājuma apmēru, apstrīdētais rēķins šajā lietā ir dokuments, ar kuru *ECHA* ir detalizēti noteikusi prasītājas parāda apmēru. Tādējādi apstrīdētais rēķins prasītājam ir nelabvēlīgs akts un tāpat tas arī var būt Vispārējā tiesā celtas prasības atcelt tiesību aktu priekšmets (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2012. gada 8. marts, *Octapharma Pharmazeutika/EMA*, T-573/10, EU:T:2012:114, 45. punkts).
- 22 Tāpat ievadapsvēruma veidā ir jānorāda, ka, ņemot vērā no pirmā līdz ceturtajam pamatam ietvaros norādītos argumentus, prasītāja, kā tā to ir apstiprinājusi tiesas sēdē, patiesībā izvirza iebildi par nepieņemamību pret Lēmumu MB/D/29/2010. Turklāt *ECHA* un Komisija tiesas sēdē ir norādījušas, ka prasītājas argumentus tās ir sapratušas šādā veidā, par ko ir tikusi izdarīta atzīme protokolā. Bez tam *ECHA* procesuālie raksti parāda, ka tā ir paudusi nostāju par prasītājas šajā ziņā izteiktajiem argumentiem.
- 23 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 277. pantu “jebkura puse tiesvedībā, kurā izskata Savienības iestāžu vai struktūru pieņemtus vispārējas piemērošanas pasākumus, var atsaukties uz 263. panta otrajā daļā norādītajiem iemesliem, lai [Savienības tiesā] pierādītu šo pasākumu nepiemērojamību”.
- 24 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 277. pantā ir izteikts vispārējs princips, kas jebkurai pusei, lai panāktu tāda akta atcelšanu, kas to skar tieši un individuāli, nodrošina tiesības apstrīdēt tādu agrāku iestāžu aktu spēkā esamību, kas ir apstrīdētā akta juridiskais pamats, ja šai pusei nav bijušas tiesības saskaņā ar LESD 263. pantu celt tiešu prasību par šiem aktiem, kuru sekas tā pacietusi bez iespējas lūgt tos atcelt (skat. spriedumu, 2012. gada 11. decembris, *Sina Bank/Padome*, T-15/11, Krājums, EU:T:2012:661, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 25 LESD 277. pantā paredzētā iebilde par nepieņemamību ir interpretējama plaši, lai tā attiektos uz visiem vispārpiemērojamiem aktiem (spriedums, 1993. gada 26. oktobris, *Reinartz/Komisija*, T-6/92 un T-52/92, Krājums, EU:T:1993:89, 56. punkts). Tai tāpat ir jāattiecas uz aktiem, kuriem, lai gan formāli tie nav apstrīdētā akta tiesiskais pamats, ar to ir tieša tiesiskā saikne (šajā ziņā skat. spriedumu, 2006. gada 13. decembris, *FNCBV u.c./Komisija*, T-217/03 un T-245/03, Krājums, EU:T:2006:391, 250. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 26 Šajā lietā Lēmums MB/D/29/2010 ir vispārpiemērojams akts, jo tas ir piemērojams objektīvi noteiktām situācijām un rada tiesiskas sekas vispārīgā un abstraktā veidā noteiktai personu kategorijai (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2012. gada 4. jūnijs, *Eurofer/Komisija*, T-381/11, Krājums, EU:T:2012:273, 29. punkts), par ko lietas dalībnieki ir bijuši vienprātīgi tiesas sēdē.
- 27 Turklāt Lēmumam MB/D/29/2010 ir tieša tiesiskā saikne ar apstrīdēto lēmumu un apstrīdēto rēķinu, jo tā 1. pielikumā ir noteikts atkarībā no uzņēmumu lieluma piemērojamo administratīvo maksājumu līmenis.
- 28 Visbeidzot nekas nedod pamatu uzskatīt, ka prasītājam būtu tiesības atbilstoši LESD 263. pantam celt tiešu prasību par Lēmumu MB/D/29/2010, un lietas dalībnieki to turklāt nav norādījuši.
- 29 No minētā izriet, ka šajā lietā prasītājam ir tiesības netieši apstrīdēt Lēmuma MB/D/29/2010 likumību.
- 30 Vispārējā tiesa uzskata par piemērotu vispirms izskatīt otro pamatu attiecībā uz samērīguma principa pārkāpumu, ciktāl ar to ir izvirzīta iebilde par nepieņemamību pret Lēmumu MB/D/29/2010.
- 31 Prasītāja uzskata, ka administratīvais maksājums EUR 20 700 apmērā neatbilstot *ECHA* sniegtajiem pakalpojumiem. Šī maksājuma noteikšana tāpat pārkāpjot samērīguma principu. Tiesas sēdē prasītāja tāpat ir norādījusi, ka samērīguma principa pārkāpums esot jāvērtē atbilstoši tās pašas situācijai un ka pastāvot ļoti liela starpība starp maksājuma summu EUR 1000 vai pat EUR 2000 apmērā un

administratīvajam maksājumam atbilstošo summu, kas pārsniedz EUR 20 000. Turklāt prasītāja būtībā ir norādījusi, ka tai nesot nekādas intereses nodot *ECHA* nepareizu informāciju, lai potenciāli iegūtu kādus simtus euro no maksājuma summas.

- 32 *ECHA*, atzīmējot, ka prasītāja uzskata, ka ar Lēmuma MB/D/29/2010 2. pantā un 1. tabulā noteikto administratīvo maksājumu tiek pārkāpts samērīguma princips, norāda, ka ar minēto administratīvo maksājumu pēc savas būtības tiek sasniegts un netiekot pārsniegts mērķis segt izdevumus, kas rodas, pārbaudot mazo un vidējo uzņēmumu paziņojumus. Turklāt tiesas sēdē *ECHA* ir norādījusi, ka maksājuma summa vidēji esot EUR 20 000. Starpība ar administratīvā maksājuma summu tātad neesot tik būtiska. *ECHA* tāpat precizē, ka administratīvajam maksājumam esot jāpanāk tas, lai uzņēmumi, kas reģistrē kādu vielu, sniegtu precīzu informāciju. Uzņēmumiem, ņemot vērā administratīvā maksājuma summu, neesot jābūt pamudinātiem sniegt nepareizu informāciju.
- 33 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka samērīguma princips, kas ir viens no Eiropas Savienības tiesību vispārējiem principiem, prasa, lai līdzekļi, kurus pielieto, īstenojot Savienības tiesību normu, būtu atbilstoši attiecīgā tiesiskā regulējuma leģitīmo mērķu īstenošanai un nepārsniegtu to, kas ir nepieciešams, lai tos sasniegtu (spriedums, 2010. gada 8. jūnijs, *Vodafone* u.c., C-58/08, Krājums, EU:C:2010:321, 51. punkts). Turklāt, ja apstrīdētā tiesību akta autoram ir plaša rīcības brīvība, šāda pasākuma tiesiskumu var ietekmēt tikai veikta pasākuma acīmredzami neatbilstošs raksturs attiecībā pret sasniedzamo mērķi (skat. spriedumu, 2010. gada 9. septembris, *Usha Martin*/Padome un Komisija, T-119/06, Krājums, EU:T:2010:369, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 34 Šajā lietā Regulas Nr. 340/2008 preambulas 11. apsvērumā ir precizēts, ka, “lai novērstu nepatiesas informācijas sniegšanu, [*ECHA*] būtu jāpiemēro administratīvie maksājumi un, ja vajadzīgs, dalībvalstu noteiktā soda nauda [naudas sods] pietiekamā apmērā”. No šī apsvēruma izriet, ka administratīvā maksājuma uzlikšana ir vērsta uz nepatiesas informācijas sniegšanas no uzņēmumu puses novēršanas mērķa sasniegšanu. Turpretim no šī apsvēruma arī izriet, ka administratīvais maksājums nevar tikt pielīdzināts naudas sodam.
- 35 Šo Regulas Nr. 340/2008 mērķu izpratni apstiprina Lēmuma MB/D/29/2010 pieņemšanas sagatavošanas materiāli. Tā *ECHA* valdei attiecībā uz tās 2010. gada 22. un 23. jūnija sēdi iesniegtā lēmumprojekta pamatojumā ir norādīts, ka administratīvajam maksājumam “nav naudas soda rakstura”. Šis pēdējais minētais ir dalībvalstu kompetencē un var būt “ievērojami lielāks par finansiālo labumu, kas tiek iegūts, sniedzot nepareizu informāciju”.
- 36 Ņemot vērā šos apstākļus un ievērojot, ka šajā tiesvedībā nav vajadzības noteikt, vai *ECHA* ir varējusi pārnest visas pārbaudes izmaksas uz uzņēmumiem, kas ir snieguši nepareizu informāciju par savu lielumu, kā arī to, vai *ECHA* ir bijusi rīcības brīvība saistībā ar administratīvā maksājuma noteikšanu, ir jākonstatē, ka prasītājai šajā lietā uzliktā administratīvā maksājuma apmērs ir acīmredzami nesamērīgs attiecībā uz mērķi, kas sasniedzams ar regulējumu.
- 37 No lietas apstākļiem izriet, ka, ņemot vērā prasītājai 2012. gada 7. martā nosūtīto papildu rēķinu Nr. 10030369, prasītājai beigās aprēķinātā maksājuma apmērs ir EUR 1200. No šī papildu rēķina tāpat izriet, ka nepareizs prasītājas paziņojums par tās lielumu būtu ļāvis tai izvairīties no EUR 720 samaksas saistībā ar *ECHA* veicamo maksājumu.
- 38 Tātad šajā lietā summa EUR 20 700 apmērā, kas atbilst prasītājai uzliktajam administratīvajam maksājumam, ir vairāk nekā 17 reizes lielāka par maksājuma summu, kas tai ir bijis jāmaksā, lai reģistrētu attiecīgo vielu. Tā arī ir vairāk nekā 28 reizes lielāka par minētā papildu rēķina summu un tātad par maksājuma summu, no kuras samaksas būtu bijis iespējams izvairīties, pamatojoties uz prasītājas veikto nepareizo paziņojumu. Tādējādi šajā lietā atbilstoši pašas *ECHA* Lēmuma MB/D/29/2010 pieņemšanas sagatavošanas materiālos izklāstītajiem kritērijiem (skat. iepriekš 35. punktu) administratīvā maksājuma summa ir “ievērojami lielāka” par finansiālo labumu, ko prasītāja būtu varējusi iegūt, pamatojoties uz savu nepareizo paziņojumu.

- 39 Ņemot vērā šos apstākļus, ir jākonstatē, ka regulējuma mērķi nedod pamatu attaisnot prasītājam radītās negatīvās ekonomiskās sekas iepriekš norādītajās proporcijās. Tātad Lēmums MB/D/29/2010, kāds tas ir ticis piemērots prasītājam un šādā proporcijā, acīmredzami pārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu ar piemērojamo regulējumu sasniedzamo administratīvā maksājuma mērķi, kas ir atturēt no nepatiesas informācijas sniegšanas, tomēr nepadarot maksājumu par naudas sodu.
- 40 Ar pārējiem *ECHA* norādītajiem argumentiem šo secinājumu nevar apstrīdēt.
- 41 Tostarp, lai novērtētu prasītājas specifisko situāciju, neiedarbīgs ir tas, ka dažos gadījumos nepareizs uzņēmuma paziņojums par savu lielumu varētu ļaut tam izvairīties no maksājuma samaksas, kura summa ir daudz lielāka par šajā lietā aplūkojamo summu.
- 42 Turklāt, runājot par argumentu, ko *ECHA* ir norādījusi savos procesuālajos rakstos un tiesas sēdē, saskaņā ar kuru būtībā tai esot jāpārnes visas attiecīgās pārbaudes izmaksas, ar to nevar attaisnot acīmredzami nesamērīgo prasītājam uzliktā administratīvā maksājuma apmēru. Pirmkārt, prasītājam šajā lietā uzliktā administratīvā maksājuma apmērs izriet no specifiskās metodes, ko *ECHA* ir izvēlējusies minētā maksājuma aprēķināšanai. Tostarp *ECHA* ir nolēmusi, ka vienīgi uzņēmumiem, kas ir veikuši nepareizu paziņojumu, un atkarībā no to lieluma ir jāliek uzņemties visas izmaksas, kas ir tikušas veiktas, lai pārbaudītu lielākas uzņēmumu paraugizlases paziņojumus. Taču nekas neliek uzskatīt, ka šajā lietā nepastāvētu risinājums, ar kuru attiecībā uz prasītāju tiktu ievērots samērīguma princips un kas ļautu sasniegt regulējuma mērķus. Otrkārt, *ECHA* arguments nav saderīgs ar Lēmuma MB/D/29/2010 pieņemšanas sagatavošanas materiāliem (skat. iepriekš 35. punktu), kuros ir ticis precizēts, ka, ja *ECHA* nekonstatē nevienu nepareizu paziņojumu, tā uzņemas veiktas pārbaudes “visas izmaksas”. Treškārt, papildus ir jānorāda, ka Regulas Nr. 1907/2006 96. panta 1. punktā ir noteikts, ka *ECHA* ieņēmumus veido ne tikai uzņēmumu maksājumi, bet arī Savienības subsīdija, kas fiksēta Savienības vispārējā budžetā (Komisijas iedaļā), un brīvprātīgas dalībvalstu iemaksas.
- 43 Ņemot vērā visus šos apstākļus, prasītājas izvirzītais otrais pamats, ciktāl ar to ir izteikta iebilde par prettiesiskumu attiecībā uz Lēmumu MB/D/29/2010, ir jāapmierina. Tādējādi Lēmums MB/D/29/2010 ir jāatzīst par nepiemērojamu, tāpēc prasītājas prasījumi ir jāapmierina un šī iemesla dēļ apstrīdētais lēmums un apstrīdētais rēķins ir jāatceļ; turklāt nav vajadzības lemt par citiem prasības pamatiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 44 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā *ECHA* spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītājas prasījumiem.
- 45 Saskaņā ar Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmo daļu iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Līdz ar to Komisija, kas ir iestājusies lietā, lai atbalstītu *ECHA* prasījumus, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

nospriež:

- 1) atcelt Eiropas Ķīmikāliju aģentūras (*ECHA*) 2012. gada 15. februāra Lēmumu SME (2012) 1445 un *ECHA* 2012. gada 21. februārī izrakstīto rēķinu Nr. 10030371;

- 2) **ECHA sedz savus, kā arī atlīdzina *Spraylat GmbH* tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2014. gada 2. oktobrī.

[Paraksti]